

Eucharistie en leven in 5 stappen

(naar Carlos Desoete)

De eucharistieviering is het moment
waarop mensen bijeenkomen die Christus willen vieren.
We vieren dat om dat ook te leven.
Die twee zijn belangrijk en ze gaan samen.

We vieren in vijf stappen
die belangrijk zijn voor mensen
die willen leven als Jezus Christus.

Op onze weg naar de eerste communie
staan we met de kinderen ook stil bij die vijf stappen.
Vanavond nemen we jullie, ouders, graag even mee op weg...

stap 1: bekering

Een eerste stap in het samen leven
-een christelijk samen leven-
is altijd de stap van de bekering.
Want het gaat niet vanzelf;
spontaan zien we allemaal onszelf graag als middelpunt.
We gebruiken graag anderen.
We hebben het zo moeilijk
om de ander te aanvaarden zoals hij is.
We staan elke morgen op met de scherven van gisteren:
een woord dat misvallen is,
dat teveel gezegd is of te weinig,
van conflicten die blijven sluimeren.
We trekken zo graag op met wie het goed kan zeggen.
De zwaksten, zij die vergeten worden, de armen,
het is geen kwade wil,
maar ze worden gewoon over het hoofd gezien.

Maar dat is allemaal niet de stijl van Jezus.
Christen zijn, is er zijn voor anderen, steeds opnieuw.
Christen zijn, is het anders zijn van mensen ervaren als een rijkdom.
Christen zijn, is vergeven, telkens opnieuw.
Christen zijn, is telkens weer kiezen
voor wie zwak is en klein.

De eucharistie begint met een moment van inkeer.
En omkeer.
Maar we moeten het ook doén.
Dat zal niet elke keer lukken.

Maar we mogen niet ophouden het te proberen,
elke keer opnieuw.

stap 2: luisteren

De tweede stap is luisteren.
Luisteren naar de twee boeken van God.

Luisteren is jezelf leegmaken.
Als je vol zit van jezelf,
dan kan er niets meer bij,
dan is er geen plaats voor de ander.
Om te kunnen luisteren moet je jezelf leegmaken,
om open te staan voor wat de ander jou te vertellen heeft.

In de eucharistie luisteren we
naar de twee boeken van God.
Het eerste boek van God is de Bijbel.
Het verhaal van mensen die Hem ontdekken,
gaandeweg,
die ermee vechten, die Hem ontrouw zijn
en die Hem uiteindelijk toch trouw blijven.
En het verhaal van God die altijd dezelfde blijft:
'Ik ben er voor u', altijd weer.

Het tweede boek van God, dat zijn wij.
Dat is ons leven waarin het vervolg wordt geschreven
van die Bijbel,
waarin het verhaal wordt geschreven hoe God vandaag
in mensen bezig is.
Neem nu het verhaal van Thomas,
die schippert tussen geloof en twijfel.
Dat gaat over ons.

We leren luisteren
hoe het woord van God niet alleen klinkt
in de bijbellezing,
maar ook in het leven van elke dag opnieuw.

stap 3: brood en wijn op tafel

Een derde stap is dat we ons achter dat woord van God
zetten en zeggen:
'We gaan het ook doén'
En dan zetten we brood en wijn op tafel.

Het gaat niet om dat beetje brood en wijn.

Het gaat over ons en ons leven
en over onze verbondenheid met Hem
en met elkaar.

Het gaat erom dat we van ons leven
een offerande willen maken.

We leggen in brood en wijn
ons leven op tafel
en we zeggen erbij:
'We zijn er niet voor onszelf,
we zijn er om brood te worden.'
Voedsel dat gedeeld wordt,
geeft leven aan mens en wereld.

stap 4: consecratie

De vierde stap die we in de eucharistie zetten,
noemen we met een groot woord 'consecratie'.
Op het altaar staat ons leven
in de gestalte van brood en wijn,
zoals het er stond op de tafel die eerste keer.

Hij nam het vast en zei:

'Dat ben ik, eet maar,
dit is Mijn lichaam
en Mijn bloed.'

En weer gaat het niet om brood of wijn,
maar over ons.

Kijk maar wat met brood en wijn gebeurt:

iemand zegt na wat Hij gezegd heeft:

'Dat ben ik, mijn lichaam, mijn levenskracht.'

Dat delend gebaar

is aanwezigheid van Christus.

In de woorden en daden die wij van Hem herhalen,
is Hij aan het gebeuren.

Onze diepste bestemming wordt geopenbaard:
wij zijn lichaam van Christus.

De grote vraag is niet hoe dat brood kan veranderen.

De grote vraag is hoe wij kunnen veranderen?

Hoe kunnen wij aan de wereld

tonen wat delen is,

wat genezen is,

wat vergeven is?

Dat is consecratie:

wij die de omvorming moeten doormaken
om lichaam van Christus te worden.

Dat is onze bestemming.
Daartoe zijn wij gezegend in brood en wijn,
tekenen van ons leven.

Stap 5: communie

De vijfde stap is de communie.
'Doe dit om mij te gedenken', zegt Hij.
Als we gedenken, dan wil dat zeggen:
we gaan Hem opnieuw doen.

Bij het te communie gaan moet je eigenlijk leren
wie de communie uitdeelt recht in de ogen te kijken.
En wie de communie uitdeelt moet leren
jou recht in de ogen te kijken.
Want bij de communie krijg je een nieuwe naam.
'Het lichaam van Christus' word je genoemd
terwijl het brood in je handen wordt gelegd.
En daarop antwoord jij: 'Amen'.
Daarmee zeg je: 'Akkoord, ik wil dat proberen te zijn'.

We zijn een gemeenschap
omdat we bijeengeroepen zijn door Jezus Christus
om zoals Hem te worden,
om Hém te worden,
om vanuit Hem te leven.
We voeden ons aan Hem
om Hem te worden.

Ga nu heen in vrede

En eigenlijk is er nog een zesde stap.
Aan het eind van de eucharistie
zegt de priester immers:
'Ga nu heen in vrede'.
En dan antwoorden wij met z'n allen:
'Wij danken God'.
Eigenlijk zou de priester moeten zeggen:
'Haast je naar het leven toe en maak het wààr,
maak waar wat we hier gevierd hebben'.
Elk op zijn eigen plek
en elk met zijn eigen mogelijkheden.
Maak het waar en wees lichaam van Christus
in de wereld.

(bezinningsmoment ouderavond door catechist Inge)